

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 1. Quis Ioannis vestitus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

qua utitur Syrus interpres, a verbo Hebræo deduci-
tur quod colligere significat, sicut רבבא a multitudi-

ne, & quod agminadim volitens, dicuntur eiusmodi bestiolae: & repertur ea significatio vocabulū istud Syriacum Efa. 40. 22. & Nahum. 3. 15. & 17. Sed & in Græcia ἀνελίδας (quæcūque sit tandem huius nominis significatio) fuisse intervilliores cibos numeratas constat ex Aristophane in Acharnens. Et apud Plut. in Symposio Thales ita loquitur, γεωργὸν δὲ ἀνελίδας καὶ ὄρνιθας ἀντὶ πυρῶν καὶ κελιδῶν συγκαταλέγειν ἑλόντες, ἃ δὲν Ἀφ᾽ ἑρῆς τρεφόντι, ἀνδρες ποδῶν μαλκῶν ἀρῶν, ἢ ἀνδρῶν βελικῶν. Certum est autem significari hoc nomine tenuissimum victum & maxime parabilem. Annotat etiam Epiphanius κατ' Ἑβραίων αἰών, nonnullos Iudeos deprævatos pro ἀνελίδες legisσιν ἰνελίδες, quod nomen declarat bellaria ex melle.

Orientalis locustis vesciebantur. Plin. l. 11. c. 29. Viles
cibos fuisse constat, at non infalubres. Leuit. 11. 22. con-
ceditur in cibum locusta. *למאכל לא יאכלו* locu-
stam comeditis in specie sua, hoc est, omnis illa species per-
missa est. *אֲכָלִים* dicitur, *וְהָיָה אֲכָלֵיהֶם בִּסְתָוֵיהֶם עַד אֲפֻרָּא*,
quod super herbarum cacumina gradiatur. Qui cancrum
finxerunt, sunt centuriatores l. 1. cent. cap. 6. Verum
nusquam *αἰσίδες* vocantur cancri, nec sane, quod illi
vulnerum ita lautiorum facerent Ioannis victimum.
Cancer enim ne nunc quidem nisi bene pastis propo-
nuntur, inutili mora esurientem detinent. Quin
cancrorum sine conditura insipida caro est; Ioannem
autem eas delicias quæfuisse, nequaquam dicendum
est.

§. 3. Errant, qui Ioanni tenuem quidem, & frugalē, fed tamen communem victum attribuant. Nam quamuis in Æthiopia locustis vescantur, vt ait Plin. l. 6. dicatque l. 11. c. 29. *eas apud Parthos in delicijs fuisse*. idemque testetur Hieronym. l. 3. ad Iovinianum: non tamen nisi pauperiores ita vitabant, & quod ad rem præsentem facit, aliis illi quoq; cibis vrebantur. Nunce cancri, fungi, limaces, alia in delicijs sunt; at sanè si cui illa sola darentur, misere se vitare non falso existimaret. Bullingerus ita diatam Ioannis describit. [Porro victus siue cibus loannīs erat parabilis, & qualem ea loca suppeditabant. Nihil ille curabat peregrina vina & lautities aliunde importatas, locustis & melle sive suelstri vitabat, hoc est, temperantissimè. Nam per species genus intellexit. Hoc ipsum significans etiam Christus apud Matthæum, Venit, inquit, Ioannes nec edens, nec bibens, id est, temperantissimè & sobriissimè viuens.]

Tandem concludit: non esse multis disputandum
de locustis, & melle siluestri, cum ista nomina tenemus
intellexerit victum. Mihi Bullingerus haud multa ut
infantia abusuile videret. Scriptura ait. Efficacius e-
rant locustæ, & mel siluestre. Hoc est, inquit, cibum erat
parabilis, & qualem illa loca suppeditabant. At loca illa, vt
supra ex Bullingero audiuius, cum desertum Ioan-
nis describeret, multas delicias suppeditabant: Plures
quam vix vlla Germaniæ pars. Itaque per locustas &
mel intelligit, non speciem huius efæ, sed genus, om-
nia nascentia è terra; deinde vitulos, aues, aliaque,
quibus temperantissime utebatur. Quid enim negat
illi, cuius in laude ponit, vina peregrina, & lautitias
aliunde importatas non curasse, an obscuro vinorum
vspani, aut lautitiarum maior copia, quam in Palesti-
na, in Iudæa, qua ligabat ad vineam pullum suum, & ad vi-
tem asinam suam: Lauabat in vino stolam suam, & in sangui-
ne vte pallium suum? Non igitur illa laudantur Ioan-
ne, quæ sunt boni & frugalis patrisfamilias, dapibus
inemptis vti; sed magna in victu asperitas signifi-
catur, non sola sobrietas. Quid quidem hoc ex loco
clarissimè probatur; Nam ea severitas in præcuratore
erat, vt Christus dicat, Venit Ioannes (Matth. 11. 16.) neg-
mandum.

Locustæ nō
sunt can-
cri.

Cancris sa-
tutorum
cibus est.

Sola locu-
sta nō sunt
delicia.

Bullingerus lautum
Ioannem
facit.

Quis Ioannis victus?

Mellis in
Yalestina
1716

§. 1. **L** Ocutæ, & mel filueſtre. De melle filueſtri non eſt magna inter auctores controuerſia: conſtat enim ex deſcriptioſibus terræ ſanctæ, adeoque iſis ſacris literis ſummam mellis copiam in Palaſtina fuiſſe. i. Reg. 14. 25. in arborum cavitatibus, petrarum ſciſſuris, atque adeo in ipſa terra mellificaban-tes, præſtabat id diem ſerenitas, florum copia, ſonitus & quotidianis foris opportunitas. Nec mali fa-poris mel illud fuiſſe credidero, ſed quia ex herbarum odore, & ſapore nobilitatem habet, in eremo vero nõ erant illæ florum deliciæ, quæ locis cultis; ideo dete-tius domeſtico fuiſſe in conſeſſo eſt.

§. 2. De locustis permagna est disputatio. Beza
 1. ræponit: Locustæ, *αἰσίδας*. Laborant plurimum
 2. huius nominis explicatione. Nonnulli enim existi-
 3. mantur vocari summæ oleum partes. Alii can-
 4. *Locustæ* interpretantur, quos ad Iordanis ripam, tanquam in
 5. *sen αἰσίδας* Lege prohibitos, abiecerint piscatores. Sed hæc ex-
 6. *des.* plicatio profus absurda est. Neque enim illos can-
 7. *Herbarii* cros Græci vocant *αἰσίδας*, sed squillas *αἰσίδας* dicunt.
 8. *αἰσίδας* Vnde verò squilla in Iordane, cum præsertim in
 9. *Canari.* mare non influat, sed arenis absorbeat? Deinde nõ
 10. *Squilla.* dubium est, quin Ioannes cibis in Lege prohibitis
 11. *Ἰησα.* scire debuerit, nec voluerit. Denique sunt, qui ex
 12. *αἰσίδας* fecerint *αἰσίδας*, quo nomine Græci pira syl-
 13. *vestria* vocant: sed repugnat omnium Codicum con-
 14. *sensus.* Nos veterem interpretem sequi non dubita-
 15. *uimus,* nam solitos fuisse in Oriente & apud Æthio-
 16. *pas* quoque nonnullos populos fumo & sale duratis
 17. *locustis* vesci, ex Plinio, Strabone, & aliis liquet: & a
 18. *Mose* numerantur locustæ, ubi ciborum discretimen
 19. *explicat,* ut quidem omnes hebraum vocabulum
 20. *חרב* interpretantur. Vox autem Syriaca *חרב*

Locuste.
 seu axog.
 des.
 Herbarii
 axog.
 Cancri.
 Squilla.
 Pyra.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN